

MARCELLINUS

Kispál Csilla

Marcellinus

Testemre permetezett
valami eleven.
Végigzuhogott
gyilkos kezemen.

Szívembe égett
a sok forró gyöngy,
megtört alattuk
a súlyos közöny.

Addig játék volt
elvenni egy életet,
de Ő megrogyasztotta
büszke térdemet.

Nem védett meg
a patríciusok ruhája,
hiába voltam
a császár katonája.

Hasztalan akartam
magam megemberelni.
A valóságtól többet
nem mentett meg semmi.

Láttam,
mily tiszta fénnel ragyog,
rájöttem akkor,
hogy csak porszem vagyok.
–

Minden, miben hittem,
összedőlt egy perc alatt.
Segíts, Uram, a viharban,
mely rámszakadt.

Oly messziről jöttem
és most itt vagyok.
Te vagy az egyetlen jelzőfény,
akiben bízhatok.

Forrás: www.keresztenydalok.hu